

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 29. júna 2023¹

Vec C-311/22

Anklagemyndigheden
proti
PO,
Moesgaard Meat 2012 A/S

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret (Najvyšší súd, Dánsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2010/75 – Priemyselné emisie – Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia – Povolenie – Prevádzka bitúnkov – Výrobná kapacita – Zabité zvieratá – Denná výrobná kapacita“

I. Úvod

1. Ako sa má posúdiť, či má bitúnok kapacitu spracovania zabitých zvierat 50 ton za deň, v dôsledku ktorej sa vyžaduje povolenie podľa smernice o priemyselných emisiách²? To sa má objasniť prejednávanej návrhom na začatie prejudiciálneho konania.
2. Sporný bitúnok totiž najprv nemal také povolenie, a preto sa medzitým začalo trestné stíhanie proti dotknutej spoločnosti a jej konateľovi. V tomto trestnom konaní je sporné, ako sa má posudzovať kapacita bitúnku.
3. V tejto súvislosti treba najmä objasniť, či je pre uvedenú prahovú hodnotu smerodajná hmotnosť zabitých zvierat pred jatočným opracovaním alebo po ňom, teda najmä po vykvrvení, vypitvaní a odstránení krku a hlavy. Okrem toho sa kladie otázka, ako sa určuje *denná* kapacita a do akej miery možno pri určovaní tejto kapacity zohľadniť skutočnú výrobu.

¹ Jazyk prednesu: nemčina.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrováná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17).

II. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Smernica o priemyselných emisiách

4. Smernicou o priemyselných emisiách bola prepracovaná okrem iného smernica Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia³, ktorá obsahovala do veľkej miery zhodné ustanovenia, pokiaľ ide o povinnosť prevádzkovateľov bitúnkov získať povolenie.

5. V článku 3 bode 3 smernice o priemyselných emisiách je pojem zariadenie vymedzený takto:

„stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo v prílohe VII časť 1 a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti na tom istom mieste, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti uvedené v uvedených prílohách a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie“.

6. Článok 4 smernice o priemyselných emisiách stanovuje povinnosť byť držiteľom povolenia:

„1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadne zariadenia... neboli prevádzkované bez povolenia.

...“

7. V úvode prílohy I k smernici o priemyselných emisiách sa uvádza:

„Ďalej uvedené prahové hodnoty sa všeobecne vzťahujú na výrobné kapacity alebo výstupy. ...“

8. V bode 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách je vymedzená prevádzka bitúnkov, na ktorú sa vzťahuje táto smernica:

„Prevádzka bitúnkov s kapacitou spracovania zabitých zvierat presahujúcou 50 ton za deň.“

2. Osobitné ustanovenia týkajúce sa porážky

9. V článku 2 písm. d) smernice Rady 64/433/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchod s čerstvým mäsom v rámci spoločenstva⁴, zmenenej smernicou Rady 91/497/EHS z 29. júla 1991⁵ bol pojem „telo jatočného zvierťa“⁶ najprv vymedzený takto:

„celé telo jatočného zvierťa po odkrvení, vypitvaní a odstránení končatín v zápätí a predpäti, odstránení hlavy, chvosta a vemena a navyše, v prípade hovädzieho dobytku, oviec, kôz a nepárnokopytníkov, po stiahnutí kože. ...“

³ Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mím. vyd. 15/003, s. 80.

⁴ Ú. v. ES 121, 1964, s. 2012; Mím. vyd. 03/001, s. 34. Táto smernica stratila účinnosť k 31. decembru 2005.

⁵ Ú. v. ES L 268, 1991, s. 69; Mím. vyd. 03/012, s. 72.

⁶ V pôvodnej nemeckej verzii smernice o priemyselných emisiách – smernice 96/61 – bol namiesto pojmu „Schlachtkörper“ („jatočné telo“) tiež použitý pojem „Tierkörper“ („telo jatočného zvierťa“).

10. Nariadením (ES) č. 853/2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu⁷, bola táto právna úprava nahradená.⁸ Podľa tohto nariadenia pojem „telo“ označuje telo zvierata po zabití a jatočnom opracovaní („dressing“) (bod 1.9 prílohy I).

11. Presnejšie definície jatočných tiel sa nachádzajú v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013⁹:

„A. Stupnica Únie na klasifikáciu jatočných tiel hovädzieho dobytku vo veku ôsmich a viac mesiacov

I. Vymedzenie pojmov

Uplatňujú sa tieto vymedzenia pojmov:

1. ‚jatočné telo‘ je celé telo zabitého zvierata, po vykruvení, vyvrhnutí a bez kože;

...

IV. Obchodná úprava

Jatočné telá alebo jatočné polovice sa ponúkajú v tejto obchodnej úprave:

- a) bez hlavy a bez nôh; hlava je oddelená od jatočného tela pred prvým krčným stavcom a nohy sú oddelené v zápästných alebo päťových kĺboch;
- b) bez orgánov nachádzajúcich sa v hrudnej dutine a v brušnej dutine, s obličkami, obličkovým lojom a panvovým lojom, alebo bez obličiek, obličkového loja a panvového loja;
- c) bez pohlavných orgánov a s nimi spojených svalov a u samíc bez vemena a vemenného loja.

...

B. Stupnica Únie na klasifikáciu jatočných tiel ošípaných

I. Vymedzenie pojmov

‚Jatočné telo‘ je telo zabitej ošípanej, po vykruvení a vyvrhnutí, celé alebo rozdelené pozdĺž stredovej línie.

...

III. Obchodná úprava

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 29. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 139, 2004, s. 55; Mim. vyd. 03/045, s. 14). Zmeny tohto predpisu vrátane delegovaného nariadenia (EÚ) 2022/2258 (Ú. v. EÚ L 299, 2022, s. 5) neovplyvnili definíciu pojmu „jatočné telo“.

⁸ Dá sa to len nepriamo vyvodiť z odôvodnenia 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/41/ES z 21. apríla 2004, ktorou sa zrušujú určité smernice týkajúce sa hygieny potravín a zdravotných podmienok výroby a uvádzania určitých produktov živočíšneho pôvodu určených pre ľudskú spotrebu na trh a ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutie Rady 95/408/ES (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 33; Mim. vyd. 03/044, s. 407), ktoré má v nemeckom znení dokonca poradové číslo 34. Pri uverejnení tejto smernice v úradnom vestníku sa zjavne vyskytli značné nedostatky.

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671).

Jatočné telá sa ponúkajú v obchodnej úprave bez jazyka, štetín, paznechtov, pohlavných orgánov, obličkového tuku, obličiek a bránice.

C. Stupnica Únie na klasifikáciu jatočných tiel oviec

I. Vymedzenie pojmov

Uplatňujú sa pojmy ‚jatočné telo‘ a ‚jatočná polovica‘ vymedzené v bode A.I.

...

IV. Obchodná úprava

Jatočné telá a jatočné polovice sa ponúkajú v obchodnej úprave bez hlavy (oddelenej pred prvým krčným stavcom), nôh (oddelených v zápästných alebo päťových kĺboch), chvostu (oddeleného medzi šiestym a siedmym chvostovým stavcom), vemena, pohlavných orgánov, pečene a orgánov hrudnej, brušnej a panvovej dutiny. Obličky a obličkový tuk sú súčasťou jatočného tela.“

B. Dánske právo

12. Dánsko prebralo smernicu o priemyselných emisiách prostredníctvom lov om miljøbeskyttelse (v aktuálnom znení: oznámenie č. 100 z 19. januára 2022, ďalej len „dánsky zákon o ochrane životného prostredia“) a bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (oznámenie o povoleniach na vykonávanie určených činností, v aktuálnom znení: oznámenie č. 2080 z 15. novembra 2021, ďalej len „oznámenie o povoleniach“) bez dodatočného spresnenia, pokiaľ ide o prahovú hodnotu pre bitúnky.

13. Z § 110 ods. 2 dánskeho zákona o ochrane životného prostredia v spojení s § 110 ods. 1 bodom 6 a do určitej miery aj s § 110 ods. 4 vyplýva, že tomu, kto vykonáva prevádzku bez povolenia, možno uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, ak daným porušením vznikla škoda na životnom prostredí.

14. Bekendtgørelse om produktionsafgift ved slagting og eksport af svin (dánske oznámenie o produkčnom odvode za porážku a vývoz ošípaných) (v aktuálnom znení: oznámenie č. 2183 z 26. novembra 2021, ďalej len „oznámenie o produkčnom odvode“) stanovuje, že za každú ošípanú vyprodukovanú v Dánsku, ktorá je zabitá a úradnými kontrolami bezpodmienečne povolená na ľudskú spotrebu, sa musí zaplatiť odvod. Sadzby odvodu sa stanovujú na ošípanú na základe dodanej jatočnej hmotnosti, čo znamená hmotnosť jatočného tela ošípanej s hlavou a nohami, ale bez brušného tuku („Flomme“) a v teplom stave pri porážke.

III. Skutkový stav a návrh na začatie prejudiciálneho konania

15. Spoločnosť Moesgaard Meat 2012 A/S prevádzkovala od roku 2014 do roku 2016 bitúnok, pričom nemala povolenie podľa dánskeho zákona o ochrane životného prostredia. Táto spoločnosť získala také povolenie až 9. mája 2018 po tom, ako splnila určité požiadavky orgánov životného prostredia.

16. Moesgaard Meat a jej konateľ PO boli preto obžalovaní z toho, že porušili dánsky zákon o ochrane životného prostredia tým, že táto spoločnosť počas vyššie uvedeného obdobia bez environmentálneho povolenia prevádzkovala bitúnok, v ktorom sa spracúvalo viac ako 50 ton zabitých zvierat za deň, čo predstavovalo riziko spôsobenia škody na životnom prostredí.

17. Medzi účastníkmi tohto trestného konania je sporné, či sa hmotnosť zabitých zvierat určuje na základe hmotnosti spracúvaných zvierat – „suroviny“, alebo na základe konečného produktu, t. j. tiel bez hlavy, ktoré sú schladené (vykrvené). Je medzi nimi tiež sporné, či sa pri výpočte výroby za deň majú zohľadniť len dni porážky ako takej, alebo aj dni, v ktorých sa vykonávajú iné práce súvisiace s porážkou. Napokon je medzi nimi sporné, či pri výpočte kapacity bitúnku môže byť rozhodujúci jeho objem výroby, ak je tento objem z dôvodu protiprávnych opatrení, v tomto prípade použitia dodatočných chladiacich kontajnerov, vyšší ako kapacita zariadenia bez týchto protiprávnych opatrení.

18. Toto konanie sa v súčasnosti vedie v treťom stupni na Højesteret (Najvyšší súd, Dánsko), ktorý kladie Súdnemu dvoru tieto otázky:

- „1. Má sa bod 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách vykladať v tom zmysle, že „spracovanie [jatočných tiel] zabitých zvierat“ zahŕňa proces porážky, ktorý sa začína odobratím zvierťa z ustajnenia, pokračuje jeho omráčením a usmrtením a končí sa spracovaním veľkých štandardných kusov, a tak hmotnosť jatočného zvierťa sa má vypočítať pred odstránením krku a hlavy, ako aj orgánov a vnútorností, alebo „spracovanie [jatočných tiel] zabitých zvierat“ znamená výrobu jatočných tiel ošípaných po odstránení orgánov a vnútorností, ako aj krku a hlavy a po vykrvení a schladení, a tak hmotnosť jatočného zvierťa sa má vypočítať až v tomto okamihu?
2. Má sa bod 6.4 písm. a) prílohy k I smernici o priemyselných emisiách vykladať v tom zmysle, že pri určovaní počtu dní výroby zahrnutých do „dennej“ kapacity by sa mali brať do úvahy iba dni, keď sa vykonáva omráčenie, usmrtenie a rozporciovanie jatočnej ošípanej, alebo by sa mali brať do úvahy dni, počas ktorých sa vykonáva úprava jatočných ošípaných, ktorá zahŕňa prípravu zvierťa na porážku, schladenie zabitého zvierťa a odstránenie hlavy a krku zvierťa?
3. Má sa bod 6.4 písm. a) prílohy k I smernici o priemyselných emisiách vykladať v tom zmysle, že „kapacita“ bitúnku sa má vypočítať ako maximálna denná výroba za 24 hodín, s výhradou fyzických, technických alebo právnych obmedzení, ktoré bitúnok skutočne dodržiava, pričom nemôže byť nižšia ako jeho skutočne dosiahnutá výroba, alebo môže byť „kapacita“ bitúnku nižšia ako jeho skutočne dosiahnutá výroba, napríklad ak výroba skutočne dosiahnutá bitúnkom bola vykonaná bez ohľadu na fyzické, technické alebo právne obmedzenia výroby, ktoré sa predpokladajú pri výpočte „kapacity“ bitúnku?“

19. PO spolu so spoločnosťou Moesgaard Meat, Dánske kráľovstvo a Európska komisia predložili písomné pripomienky a predniesli ústne pripomienky na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 9. marca 2023.

IV. Právne posúdenie

20. Na prvý pohľad môže znieť prekvapujúco, že v trestnom konaní sa žiada, aby Súdny dvor podal výklad ustanovení smernice. Vnútroštátny súd však vôbec nezamýšľala potrestať obvinených priamo na základe smernice, ale chce na základe jej výkladu podať výklad ustanovení dánskeho zákona

o ochrane životného prostredia, ktorými bola smernica prebratá a ktoré jej do veľkej miery zodpovedajú, v súlade so smernicou. Trestná zodpovednosť obvinených totiž závisí od toho, či porušili tieto ustanovenia, ktorými bola smernica prebratá.

21. Podľa článku 4 ods. 1 smernice o priemyselných emisiách členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadne zariadenia neboli prevádzkované bez povolenia. Zariadenie je podľa článku 3 bodu 3 stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I. V bode 6.4 písm. a) prílohy I je uvedená prevádzka bitúnkov s kapacitou spracovania zabitých zvierat presahujúcou 50 ton za deň.

22. Predmetom prejudiciálnych otázok je výklad pojmov, ktorými sa opisuje tento typ zariadenia. Odpoviem na ne v opačnom poradí.

23. Treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či kapacita bitúнку môže byť nižšia než skutočne dosiahnutá výroba (pozri časť A). Predmetom druhej otázky je slovné spojenie „za deň“ a určenie počtu dní výroby (pozri časť B). Prvá otázka sa týka výkladu slovného spojenia „spracovanie zabitých zvierat“ a pritom osobitne otázky, či je smerodajná hmotnosť zabitého zvieraťa alebo jatočne opracovaného tela zvieraťa po odstránení určitých častí tela (pozri časť C).

A. Tretia otázka – skutočná výroba

24. Treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa kapacita bitúнку musí posudzovať na základe jeho fyzických, technických alebo právnych obmedzení, alebo na základe skutočne dosiahnutej výroby.

25. Podľa článku 4 ods. 1 prvej vety smernice o priemyselných emisiách členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadne zariadenia neboli prevádzkované bez povolenia. Preto musí byť možné určiť, či zariadenie spadá pod toto ustanovenie, už *pred* jeho sprevádzkovaním.

26. Aby sa to zaručilo, členské štáty musia zabezpečiť, aby sa pred začatím prevádzky zariadenia overilo, či je potrebné povolenie. Ani na základe spätnej otázky na pojednávaní sa žiaľ nepodarilo zistiť, či a ako k tomu došlo v prípade predmetného bitúнку.

27. Výroba, ktorá bola neskôr skutočne dosiahnutá pri prevádzke, v každom prípade nie je vhodným kritériom na to, aby sa vopred určilo, či zariadenie potrebuje povolenie. Táto informácia je k dispozícii prirodzene až oveľa neskôr, po okamihu, keď sa musí rozhodnúť, či je potrebné povolenie.

28. Kapacita zariadenia sa preto musí posúdiť na základe iných kritérií. Keďže pojem kapacita zariadenia označuje jeho *maximálny* objem výroby, tieto kritéria treba hľadať vo fyzických, technických alebo právnych obmedzeniach, ktorými sa zariadenie vyznačuje¹⁰, čo uznávajú všetci účastníci konania. Zámery alebo výrobné ciele prevádzkovateľa naopak nemôžu byť rozhodujúce, pretože by hrozilo obídenie povinnosti získať povolenie prostredníctvom vytvorenia klamlivého zdania o zámeroch alebo cieľoch.

¹⁰ Pozri v tomto zmysle tiež Európska komisia, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive* (verzia 1, apríl 2007). Pokiaľ ide o obmedzenie teoreticky dostupnej kapacity, pozri rozsudok zo 16. decembra 2021, Apollo Tyres (Hungary) (C-575/20, EU:C:2021:1024, body 41 až 45).

29. Na účely posúdenia kapacity zariadenia treba určiť, ktorá časť zariadenia, resp. ktorá fáza výroby v prípade konkrétne posudzovaného zariadenia obmedzuje kapacitu.¹¹ Fázy výroby, ktoré prebiehajú v ostatných častiach zariadenia, sú totiž nevyhnutne závislé od tejto fázy. V týchto iných častiach sa už nemôže vykonávať výroba, lebo obmedzujúca fáza výroby buď neumožňuje spracovať žiadne ďalšie medziprodukty, alebo už pri nej nevznikajú medziprodukty pre ďalšie fázy. Aj keď sú v týchto iných častiach zariadenia ešte dostupné kapacity, nemožno ich preto využiť.

30. V konaní vo veci samej sa okrem iného diskutuje o tom, či sa musí vziať do úvahy úroveň výroby, ktorá bola dosiahnutá len na základe dodatočných, protiprávne umiestnených chladiacich kontajnerov.

31. Túto diskusiu chápem v tom zmysle, že chladiaca kapacita obmedzuje výrobu sporného bitútku, a teda aj celkovú kapacitu. Inak povedané, keď sú chladiace zariadenia plné, v bitútku nemožno vykonávať porážku ďalších zvierat, lebo mäso by sa v takom prípade pokazilo. Nevyužitá kapacita na usmrcovanie zvierat preto v prípade, ak sú chladiace zariadenia v plnom rozsahu využité, nezvyšuje celkovú kapacitu bitútku.

32. Pokiaľ sa chladiaca kapacita neskôr zväčší umiestnením dodatočných chladiacich kontajnerov, ide o zmenu zariadenia. Ak zariadenie už disponuje povolením podľa smernice o priemyselných emisiách, prevádzkovateľovi sa musí podľa článku 20 ods. 1 smernice o priemyselných emisiách uložiť povinnosť informovať príslušný orgán o tejto zmene.

33. Ak sa prahová hodnota na účely vzniku povinnosti byť držiteľom povolenia prekročí až prostredníctvom týchto dodatočných chladiacich kontajnerov, a preto zariadenie ešte nemá povolenie podľa smernice o priemyselných emisiách, možno ho podľa článku 4 prevádzkovať s použitím nových chladiacich kontajnerov až po udelení takého povolenia. Prevádzkovateľ teda musí byť povinný pred tým, ako uvedie chladiace kontajnery do prevádzky, podať žiadosť o povolenie a počkať na jeho udelenie.

34. Podobné úvahy musia platiť, ak iné fyzické, technické alebo právne obmedzenia pominú alebo sa zmiernia. Kapacita zariadenia sa môže zvýšiť napríklad už tým, že sa zrušia právne obmedzenia denného pracovného času. Aj v tomto prípade by bolo potrebné požiadať pred prvým prekročením prahovej hodnoty o povolenie. V tejto súvislosti by však bolo neprimerané vyžadovať zastavenie prevádzky počas obdobia pred prípadným udelením povolenia, pokiaľ sa zostávajúci dostupný pracovný čas (ešte) nevyužíva.

35. Napriek rozhodujúcemu významu fyzických, technických alebo právnych obmedzení, ktorými sa zariadenie vyznačuje, však nemožno ignorovať prekročenie predpokladanej kapacity pri skutočnej prevádzke. Také prekročenie je naopak dôležitou okolnosťou nasvedčujúcou tomu, že posúdenie kapacity zariadenia bolo založené na nesprávnych predpokladoch.

36. Preto treba v prípade zariadenia, ktoré nebolo povolené podľa smernice o priemyselných emisiách, z prekročenia uplatniteľnej prahovej hodnoty pri skutočnej výrobe vyvodiť záver, že zariadenie možno predsa potrebuje povolenie.

¹¹ Pozri Európska komisia, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive*, oddiel 3 (verzia 1, apríl 2007).

37. V takom prípade musí byť prevádzkovateľ zariadenia povinný okamžite informovať orgán, ktorý má právomoc rozhodnúť o povolení. Tento orgán musí posúdiť kapacitu zariadenia na základe týchto nových informácií, ako aj všetkých ostatných okolností daného prípadu. Ak by sa ukázalo, že bola skutočne omylom stanovená príliš nízka kapacita, prevádzkovateľ musí prinajmenšom podať žiadosť o povolenie. Môže byť tiež potrebné zastaviť prevádzku do udelenia povolenia alebo aspoň stanoviť právne obmedzenie využiteľnej kapacity. Pokiaľ prevádzkovateľ prispel k tomuto omylu, prichádzajú do úvahy dokonca primerané sankcie.

38. Možno si však tiež predstaviť, že prekročenie prahovej hodnoty je jednorazovou mimoriadnou udalosťou, ktorá by sa za normálnych okolností nemala opakovať. Tak to môže byť najmä v prípade, ak je tento objem výroby založený na prekročení právnych obmedzení alebo technických limitov kapacity určitých častí zariadenia, ktoré spôsobujú ďalšie nevýhody, ako je nadmerné opotrebenie strojov alebo nižšia výrobná kvalita. V takých prípadoch príslušný orgán nemusí vyvodiť z výnimočne zvýšeného skutočného objemu výroby záver, že zariadenie má väčšiu kapacitu, a preto potrebuje povolenie.

39. Na tretiu otázku preto treba odpovedať tak, že kapacita zariadenia pri uplatňovaní bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách sa musí posúdiť na základe fyzických, technických alebo právnych obmedzení, ktorými sa zariadenie vyznačuje. Ak skutočná výroba v zariadení, pre ktoré najprv nebolo udelené žiadne povolenie, neskôr prekročí predpokladanú kapacitu a uplatniteľnú prahovú hodnotu, prevádzkovateľ musí byť povinný okamžite informovať orgán príslušný na udelenie povolenia, ktorý musí prijať potrebné ďalšie opatrenia.

B. Druhá otázka – denná kapacita

40. Predmetom druhej otázky je určenie *dennej* kapacity zariadenia.

41. Táto otázka je založená na tom, že podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania je porážka v spoločnosti Moesgaard Meat rozdelená spolu na tri dni. V prvý deň sa zvieratá privezú a pripravujú, v druhý deň sa usmrútia a zavesia v chladiacej miestnosti a v tretí deň sa odstráni hlava a krk a jatočné telá sa pripravujú na odvoz. K usmrcovaniu zvierat pritom dochádza len v pracovných dňoch, ale v nedeľu sa už privážajú zvieratá na usmrtenie v pondelok a zvieratá usmrtené v piatok sa ďalej spracúvajú v sobotu. Preto je podľa názoru spoločnosti Moesgaard Meat na účely určenia dennej kapacity potrebné vydeliť týždennú výrobu siedmimi dňami. Dánsko sa naopak domnieva, že sa majú zohľadniť len dni, v ktorých sa zvieratá skutočne usmrcujú.

42. V tomto konaní sa opäť objavuje nesprávny predpoklad, že kapacitu zariadenia, ktorá má za následok vznik povinnosti byť držiteľom povolenia, možno určiť priamo na základe skutočnej výroby.

43. Na účely rozhodnutia o povinnosti byť držiteľom povolenia sa však musí výrobná kapacita – ako už bolo uvedené¹² – posúdiť vopred na základe vlastností zariadenia a jeho jednotlivých súčastí. Pritom treba celkovú maximálnu kapacitu zariadenia určiť v zásade s prihliadnutím na fyzické, technické alebo právne obmedzenia každej jednotlivej súčasti zariadenia. Pre kapacitu je rozhodujúce, ktorá časť zariadenia, resp. ktorá fáza výroby obmedzuje kapacitu celého zariadenia.¹³

¹² Pozri bod 28 vyššie.

¹³ Pozri bod 29 vyššie.

44. V tejto súvislosti nie je rozhodujúce, či sa v tejto fáze (alebo v tento deň) vyrobí už konečný výrobok, ktorý sa má vyprodukovať. Naopak treba určiť, aké množstvo konečného výrobku možno vyrobiť z medziproduktu rozhodujúcej fázy výroby. Toto množstvo je totiž – ako bolo uvedené – smerodajné pre objem výroby, ktorý môže zariadenie celkovo vyprodukovať.

45. Ak je správny predpoklad, že chladiace kapacity sporného bitúnku obmedzujú objem výroby, treba teda najprv preskúmať, koľko usmrtených zvierat denne možno uskladniť v chladiacich zariadeniach, a následne preskúmať, aké množstvo jatočných tiel z nich možno vyrobiť.

46. Na účely určenia maximálnej kapacity treba predpokladať, že prebieha nepretržitá denná prevádzka, t. j. 24 hodín denne, pokiaľ sa neuplatní žiadne z uvedených obmedzení.¹⁴ Pokiaľ sa pri posudzovaní na základe týchto obmedzení ukáže, že nepretržitá prevádzka nie je možná – napríklad z dôvodu právnych obmedzení alebo z dôvodu nevyhnutných servisných prác –, nevyhnutne sa to musí zohľadniť pri určovaní dennej kapacity.

47. Pre určenie dennej kapacity je naopak nepodstatné, ak v *určitých* dňoch z dôvodu uvedených obmedzení nie je možná žiadna prevádzka alebo je možná len obmedzená prevádzka, napríklad z dôvodu zákazov prevádzky v nedeľu a/alebo v dňoch pracovného pokoja. Bod 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách totiž stanovuje *dennú* prahovú hodnotu. Ak by sa mali zohľadniť výkyvy kapacity, toto ustanovenie by odkazovalo na kapacitu počas dlhších období. Preto treba vychádzať z maximálnej kapacity v dňoch, v ktorých kapacitu tiež možno využiť, teda práve nie z priemerných hodnôt za viacero dní.

48. V prospech tohto záveru svedčí aj cieľ spočívajúci v prevencii alebo aspoň znížení znečisťovania životného prostredia, ktorý je stanovený v článku 1 ods. 1 a v odôvodnení 2 smernice o priemyselných emisiách.¹⁵ V tejto súvislosti sú síce rozhodujúce trvalé dôsledky zariadenia pre životné prostredie, ale predovšetkým musí byť zariadenie navrhnuté tak, aby sa predišlo obzvlášť veľkým dôsledkom pre životné prostredie, ktoré sa vyskytujú pri vrcholoch výroby, alebo aby sa tieto dôsledky aspoň obmedzili. V opačnom prípade by hrozilo, že zariadenie pri obzvlášť intenzívnej výrobe spôsobí nepomerne veľké znečistenie.¹⁶

49. Ak by bolo zariadenie navrhnuté len tak, aby zvládlo dôsledky pre životné prostredie pri priemernej výrobe, systémy na prevenciu alebo kontrolu znečisťovania by totiž pri obzvlášť intenzívnej výrobe boli preťažené. V prípade bitúnku by teda hrozilo, že časť odpadovej vody sa už nemôže prečistiť alebo že vznikne odpad, ktorý sa nebude primerane skladovať.

50. Skutočná organizácia prevádzky môže byť naopak rozhodujúca len v rozsahu, v akom sa v nej prejavujú tieto obmedzenia. Ak sa napríklad zariadenie z dôvodu právnych obmedzení môže prevádzkovať len počas časti dňa, toto obmedzenie sa nevyhnutne prejaví v skutočnej organizácii pracovného času. Objem výroby, ktorý možno dosiahnuť počas tohto času, zodpovedá kapacite zariadenia.

¹⁴ Pozri v tomto zmysle tiež Európska komisia, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive*, oddiel 2 (verzia 1, apríl 2007).

¹⁵ Pozri rozsudky z 22. januára 2009, Association nationale pour la protection des eaux et rivières et Association OABA (C-473/07, EU:C:2009:30, bod 25), a z 15. decembra 2011, Møller (C-585/10, EU:C:2011:847, bod 29).

¹⁶ Pozri návrhy, ktoré som predniesla vo veci Craeynest a i. (C-723/17, EU:C:2019:168, body 84 a 85), ako aj rozsudok v uvedenej veci z 26. júna 2019 (EU:C:2019:533, bod 67).

51. Ak je prevádzka naopak nezávisle od fyzických, technických alebo právnych obmedzení zorganizovaná tak, že skutočne dostupná kapacita sa nevyužíva v plnom rozsahu, nemá to nijaký vplyv na kapacitu zariadenia, ktorá má za následok vznik povinnosti byť držiteľom povolenia. Keďže kapacita zariadenia zahŕňa maximálny objem výroby, nemôžu byť rozhodujúce najmä obmedzenia výroby založené výlučne na ekonomických dôvodoch.

52. Na druhú otázku preto treba odpovedať tak, že denná kapacita zariadenia v zmysle bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách sa má určiť na základe maximálnej výroby, ktorá sa môže dosiahnuť za 24 hodín s prihliadnutím na fyzické, technické alebo právne obmedzenia týkajúce sa všetkých častí zariadenia.

C. Prvá otázka – pojem „zabité zvieratá“

53. Prvou otázkou sa má objasniť, čo sú „zabité zvieratá“, ktorých hmotnosť sa musí zohľadniť pri výpočte výrobnnej kapacity bitúнку. Vnútroštátny súd sa pýta, či je rozhodujúca hmotnosť zvierat okamžite po usmrtení, čo prakticky zodpovedá živej hmotnosti, alebo hmotnosť po ďalších fázach spracovania, konkrétne po odstránení orgánov a vnútorností, oddelení krku a hlavy, ako aj vykvrvení a schladení jatočného zvieratá.

54. V praxi môže mať toto rozlišovanie podstatné dôsledky pre posúdenie otázky, či je dosiahnutá prahová hodnota na vznik povinnosti byť držiteľom povolenia podľa smernice o priemyselných emisiách. V Dánsku majú fázy spracovania po usmrtení za následok pokles hmotnosti v prípade hovädzieho dobytku približne o 45 % a v prípade ošípaných približne o 33 %.¹⁷

55. Ako uznávajú všetci účastníci konania, túto otázku nemožno posúdiť na základe dánskeho oznámenia o produkčnom odvode za porážku a vývoz ošípaných. Na účely uplatňovania smernice o priemyselných emisiách sa musí kapacita bitúnkov určiť na základe pojmov práva Únie, ktoré treba vykladať autonómne.¹⁸ Nemožno však vylúčiť, že objem výroby uvedený v súvislosti s týmto odvodom umožní odhadnúť skutočné množstvo zabitých zvierat.

56. Výlučne podľa významu slov by sa slovné spojenie „spracovanie zabitých zvierat“ použité v bode 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách mohlo chápať v tom zmysle, že sa vzťahuje na zvieratá okamžite po usmrtení. V niektorých jazykových verziách je použitý pojem, ktorý pôvodne označuje mŕtve zviera.¹⁹ Aj nemecký pojem „Schlachtkörper“ („jatočné telo“) je však vytvorený zo slov „schlachten“ („zabiť“) a „Körper“ („telo“), a teda označuje zabité, t. j. usmrtené telo. Pojem výroba by sa pri tomto chápaní mal považovať za rovnocenný s usmrtením.

57. Nemožno však ignorovať skutočné chápanie použitých pojmov v dotknutom hospodárskom odvetví, v tomto prípade v odvetví porážky úžitkových zvierat. To vyplýva už zo skutočnosti, že predmetný pojem určuje kapacitu bitúnkov. V prípade niektorých jazykových verzií vyplýva

¹⁷ Európska komisia, *Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries* (máj 2005), tabuľka 1.3 (s. 6).

¹⁸ Rozsudky z 19. septembra 2000, *Linster* (C-287/98, EU:C:2000:468, bod 43); z 9. septembra 2003, *Monsanto Agricoltura Italia a. i.* (C-236/01, EU:C:2003:431, bod 72), ako aj zo 7. septembra 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Povaha práva na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ) (C-624/20, EU:C:2022:639, bod 19).

¹⁹ Pozri napríklad anglický pojem „carcase“, francúzsky pojem „carcasse“ alebo bulharský pojem „труп“. Zodpovedajúce pojmy sa používajú aj v autenticknej anglickej, vo francúzskej a tiež v ruskej („труп“) verzii bodu 19 tretej zarážky písmena a) prílohy I Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia z roku 1998 (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 4), ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 1), ktorý sa vykonáva smernicou o priemyselných emisiách.

súvislosť s porážkou dokonca už z pojmu, ktorým sa označuje výsledok výroby. To platí napríklad pre španielsky pojem „canal“²⁰, dánsky pojem „slagtekrop“²¹, nemecký pojem „Schlachtkörper“ (jatočné telo), holandský pojem „geslachte dieren“ (zabitú zvieratá) alebo švédsky pojem „slaktvikt“ (jatočná hmotnosť).

58. Chápanie použitých pojmov v dotknutom hospodárskom odvetví je vyjadrené v príslušných právnych predpisoch Únie. V nich sú pojmy použité vo väčšine jazykových verzií bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách výslovne vymedzené v tom zmysle, že po usmrtení nasledujú ďalšie fázy spracovania, pri ktorých sa zníži hmotnosť.

59. Definícia uvedená v článku 2 písm. d) smernice 64/433 zmenenej smernicou 91/497 zahŕňala celé telo jatočného zvierťa po odkrvení, vypitvaní a odstránení končatín v zápätí a predpäti, odstránení hlavy, chvosta a vemena a navyše, v prípade hovädzieho dobytku, oviec, kôz a nepárnokopytníkov, po stiahnutí kože.

60. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v bode 1.9 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 853/2004, ktorá platí v súčasnosti, telo znamená telo zvierťa po zabití a jatočnom opracovaní. Z tejto právnej úpravy však jednoznačne nevyplýva, ktoré časti tela sa počas jatočného opracovania odstraňujú.

61. V tomto smere je nápomocnejšie nariadenie (EÚ) č. 1308/2013. Podľa neho je jatočné telo v prípade hovädzieho dobytku a oviec celé telo zabitého zvierťa, po vykvrvení, vyvrhnutí a bez kože, a v prípade ošípaných je to telo zabitej ošípanej, po vykvrvení a vyvrhnutí, celé alebo rozdelené pozdĺž stredovej línie. Z ustanovení týkajúcich sa obchodnej úpravy jatočných tiel vyplýva, že v prípade hovädzieho dobytku a oviec sa majú odstrániť hlava a nohy, vnútornosti, ako aj pohlavné orgány a v prípade ošípaných jazyk, štetiny, paznechty, pohlavné orgány, obličkový tuk, obličky a bránica.

62. V tejto súvislosti treba zdôrazniť dve veci.

63. Po prvé v čase prijatia pôvodnej právnej úpravy týkajúcej sa environmentálnych povolení pre bitúnky obsiahnutej v smernici 96/61 platila definícia uvedená v smernici 64/433 zmenenej smernicou 91/497. Preto treba predpokladať, že ovplyvnila chápanie predmetného pojmu v legislatívnom postupe.

64. Po druhé vývoj nemeckej verzie ustanovenia týkajúceho sa povinnosti byť držiteľom povolenia, ktoré sa nachádza v smernici o priemyselných emisiách, svedčí o význame pojmov obsiahnutých v ustanoveniach týkajúcich sa porážky. V smernici 96/61 totiž nebol – tak ako v definícii uvedenej v smernici 64/433 zmenenej smernicou 91/497 – použitý pojem „Schlachtkörper“, ale pojem „Tierkörper“. Až v smernici o priemyselných emisiách, ktorá platí v súčasnosti, bol nahradený pojmom „Schlachtkörper“, ktorý je použitý aj v novších ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

65. Definície uvedené v ustanoveniach týkajúcich sa porážky navyše zodpovedajú úvodu prílohy I k smernici o priemyselných emisiách, na ktorý poukazuje Komisia a podľa ktorého sa prahové hodnoty uvedené v tejto prílohe všeobecne vzťahujú na výrobné kapacity, teda na objem vyprodukovaného výrobku. Síce to neplatí pre všetky druhy zariadení, ale prinajmenšom prahová hodnota pre bitúnky sa už podľa znenia tejto prílohy vzťahuje na výrobu.

²⁰ Už v Diccionario de la Academia Española z roku 1826 bol pojem „canal“ vymedzený okrem iného ako „res muerta y abierta después de sacadas las tripas“ („otvorené mŕtve zvieratá po odstránení vnútorností“).

²¹ Tento pojem sa tak ako nemecký pojem „Schlachtkörper“ (jatočné telo) skladá z pojmov „zabíjať“ (slagte) a „telo“ (krop).

66. V súlade s vyššie uvedeným príslušné hospodárske odvetvie podľa dostupných informácií tiež vychádza z toho, že pod zabitými zvieratami sa majú rozumieť spracované telá jatočných zvierat po odstránení podstatných častí. Svedčia o tom správy orgánov Flámska, Spojeného kráľovstva a Nemecka, ktoré sú zdokumentované v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Predovšetkým však referenčný dokument o najlepších dostupných technikách pre bitúanky, ktorý vypracovala Komisia ešte podľa článku 16 ods. 2 smernice 96/61, obsahuje tabuľku, podľa ktorej je hmotnosť jatočných tiel („carcase weight“) v mnohých členských štátoch podstatne nižšia než živá hmotnosť („live weight“).²²

67. Zohľadnenie týchto legitímnych očakávaní praxe pri výklade bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách navyše zaručuje predvídateľnosť a určitosť trestných predpisov,²³ ktoré – tak ako v spore vo veci samej – nadväzujú na povinnosť byť držiteľom povolenia.

68. Preto treba pod zabitým zvieratom rozumieť telo porazeného zvierata po jatočnom opracovaní, teda po ďalších fázach spracovania.

69. Definície uvedené v ustanoveniach týkajúcich sa porážky sa však zhodujú, len pokiaľ ide o vypitvanie a vykrvenie usmrtených zvierat. V súčasnosti platné ustanovenia, ktoré sa nachádzajú v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, sa naopak odlišujú, najmä pokiaľ ide o kožu a hlavu. V prípade hovädzieho dobytku a oviec treba kožu a hlavu odstrániť, v prípade ošípaných naopak nie. Naproti tomu v definícii uvedenej v smernici 64/433 zmenenej smernicou 91/497 sa ešte nerozlišovalo medzi týmito druhmi.

70. Treba vychádzať z toho, že ustanovenia uvedené v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, ktoré platia v súčasnosti – a ktoré platili počas obdobia, ktoré je predmetom sporu v konaní na vnútroštátnom súde – prevzali alebo aspoň ovplyvnili vývoj chápania predmetného pojmu v dotknutom hospodárskom odvetví. Preto by sa mal pojem „zabité zvieratá“ v zmysle bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách vykladať podľa definícií pojmu jatočné telo a ustanovení týkajúcich sa obchodnej úpravy, ktoré sa nachádzajú v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013.

71. Naproti tomu zohľadnenie živej hmotnosti nemožno odôvodniť tým, že existujú jazykové verzie, v ktorých sa v smernici o priemyselných emisiách používajú iné pojmy než v ustanoveniach týkajúcich sa porážky. To sa týkalo už v pôvodnej smernici 96/61 holandskej²⁴ a švédskej²⁵ verzii a v súčasnosti tiež bulharskej²⁶, českej²⁷, maďarskej²⁸, slovenskej²⁹ a slovenskej³⁰ verzii.

²² Európska komisia, *Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries* (máj 2005), tabuľka 1.3 (s. 6 a 7).

²³ Pozri rozsudok z 5. decembra 2017, M. A. S. a M. B. (C-42/17, EU:C:2017:936, body 51 až 56 a tam citovaná judikatúra).

²⁴ „Geslachte dieren“ (zabité zvieratá) namiesto „karkas“ (mŕtve telo) v ustanoveniach týkajúcich sa porážky. Pojem „karkas“ sa však používa v holandskej verzii bodu 6.5 prílohy I smernice o priemyselných emisiách, ktorý sa týka zariadení na zneškodňovanie mŕtvych tiel zvierat.

²⁵ „Slaktvikt“ (jatočná hmotnosť) namiesto „slaktkropp“ (jatočné telo) v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

²⁶ „групно месо“ (mäso zo zabitých zvierat) namiesto „Кланичен труп“ (zabité zvieratá) v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

²⁷ „Kapacita porážky“ namiesto „jatečně upraveným tělem“ v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

²⁸ „Vágóhidak tevékenysége“ (činnosti bitúnkov) namiesto „hasított test“ (rozporciované jatočné telo) v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

²⁹ „Zmogljivostjo zakola“ (jatočná kapacita) namiesto „trup“ (mŕtve telo) v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

³⁰ „Kapacita spracovania zabitých zvierat“ namiesto „jatočné telo“ v ustanoveniach týkajúcich sa porážky.

72. Je pravda, že tieto rozdielne jazykové verzie v zásade rozširujú priestor na výklad a spôsobujú, že osobitný význam majú najmä systematická súvislosť a ciele predmetnej právnej úpravy.³¹

73. Systematická súvislosť, najmä odkaz na výrobu a súvislosť s chápaním v hospodárskom odvetví porážky, však svedčí práve v prospech toho, aby sa kapacita určovala na základe hmotnosti ďalej spracúvaných usmrtených zvierat.

74. Na tejto systematickej súvislosti nič nemení skutočnosť, že ciele smernice o priemyselných emisiách, teda prevencia a kontrola dôsledkov pre životné prostredie, svedčia skôr v prospech zohľadnenia živej hmotnosti usmrtených zvierat.

75. Je pravda, že cieľ tejto smernice bol vymedzený široko, a preto bráni reštriktívnemu výkladu.³² Dôsledky porážky pre životné prostredie tiež užšie súvisia so živou hmotnosťou než s hmotnosťou vyprodukovaného výrobku. Práve časti tela odstránené z jatočného tela totiž prípadne nie sú žiadané, a preto sa zmenia na odpad. Definície, ktoré sa nachádzajú v ustanoveniach týkajúcich sa porážky, prirodzene nezohľadňujú tieto potenciálne dôsledky pre životné prostredie, lebo ich predmetom nie je ochrana životného prostredia, ale hygiena bitúnkov a organizácia trhov.³³

76. To však nevylučuje, že normotvorca pri stanovovaní prahovej hodnoty týkajúcej sa povinnosti byť držiteľom povolenia tiež zohľadnil, že v prípade jatočne opracovaných zabitých zvierat sa určité množstvo častí tela odstráni, a preto nie je súčasťou hmotnosti jatočných tiel. Toto množstvo a dôsledky pre životné prostredie, ktoré sú s ním spojené, sa totiž dajú odhadnúť na základe empirických hodnôt a v tomto smere môžu ovplyvniť určenie prahovej hodnoty.

77. Ako navyše uvádza Komisia, tento výklad pojmu „zabité zvieratá“ nebráni členským štátom v tom, aby pri preberaní smernice o priemyselných emisiách rozšírili povinnosť byť držiteľom povolenia tým, že uplatnia prahovú hodnotu na živú hmotnosť jatočných zvierat³⁴ alebo stanovia nižšiu prahovú hodnotu. Sú to totiž prísnejšie ochranné opatrenia, ktoré sú podľa článku 193 ZFEÚ prípustné. Moesgaard Meat však uvádza, že Dánsko neprijalo takú prísnejšiu právnu úpravu.

78. Na prvú otázku teda treba odpovedať tak, že pojem „zabité zvieratá“ v zmysle bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici o priemyselných emisiách sa má vykladať podľa definícií pojmu „jatočné telo“ a ustanovení týkajúcich sa obchodnej úpravy, ktoré sa nachádzajú v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013.

³¹ Rozsudky z 27. októbra 1977, Bouchereau (30/77, EU:C:1977:172, bod 13/14); z 26. januára 2021, Hessischer Rundfunk (C-422/19 a C-423/19, EU:C:2021:63, bod 65), a zo 17. januára 2023, Španielsko/Komisia (C-632/20 P, EU:C:2023:28, body 40 až 42).

³² Rozsudky z 22. januára 2009, Association nationale pour la protection des eaux et rivières et Association OABA (C-473/07, EU:C:2009:30, bod 27), a z 15. decembra 2011, Møller (C-585/10, EU:C:2011:847, bod 31).

³³ Pozri rozsudok z 15. decembra 2011, Møller (C-585/10, EU:C:2011:847, bod 37).

³⁴ Pozri v tomto zmysle napríklad Nemecko v bode 7.2.1 Vierte Verordnung zur Durchführung des Bundesimmissionsschutzgesetzes (Verordnung über genehmigungsbedürftige Anlagen) [štvrté nariadenie, ktorým sa vykonáva spolkový zákon o ochrane pred imísiami (nariadenie o zariadeniach, ktoré si vyžadujú povolenie)] (4. BImSchV, oznámenie z 31. mája 2017, Bundesgesetzblatt I, s. 1440; zmenené nariadením z 12. januára 2021, Bundesgesetzblatt I, s. 69).

V. Návrh

79. Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky takto:

1. Pri uplatňovaní bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici 2010/75/EÚ o priemyselných emisiách sa musí kapacita zariadenia posúdiť na základe fyzických, technických alebo právnych obmedzení, ktorými sa zariadenie vyznačuje. Ak skutočná výroba v zariadení, pre ktoré najprv nebolo udelené žiadne povolenie, neskôr prekročí predpokladanú kapacitu a uplatniteľnú prahovú hodnotu, prevádzkovateľ musí byť povinný okamžite informovať orgán príslušný na udelenie povolenia, ktorý musí prijať potrebné ďalšie opatrenia.
2. Denná kapacita zariadenia v zmysle bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici 2010/75 sa má určiť na základe maximálnej výroby, ktorá sa môže dosiahnuť za 24 hodín s prihliadnutím na fyzické, technické alebo právne obmedzenia týkajúce sa všetkých častí zariadenia.
3. Pojem „zabitú zvieratá“ v zmysle bodu 6.4 písm. a) prílohy I k smernici 2010/75 sa má vykladať podľa definícií pojmu „jatočné telo“ a ustanovení týkajúcich sa obchodnej úpravy, ktoré sa nachádzajú v prílohe IV k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami.